

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 71/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. apríla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť R. S., t. č. Ústav na výkon väzby, P., vo veci porušenia jeho základného práva upraveného v čl. 6 ods. 1, 2 a ods. 3 písm. b) až d), čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 10, čl. 13, čl. 14, čl. 17 a čl. 21 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. S. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 8. februára 2003 doručené podanie R. S., t. č. Ústav na výkon väzby, P. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho základného práva upraveného v čl. 6 ods. 1, 2 a ods. 3 písm. b) až d), čl. 8 ods. 1 a 2, čl. 10, čl. 13, čl. 14, čl. 17 a čl. 21 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove, ktorý vyústil do odsudzujúceho rozsudku vyhláseného 12. februára 2003, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, pretože sťažovateľ sa proti rozsudku odvolal. Sťažovateľ opakovane požaduje pripojiť toto podanie k jeho sťažnosti z 21. januára 2003 vedenej pod sp. zn. Rvp 97/03. Keďže toto podanie ústavný súd 3. februára 2003 odložil, podanie sťažovateľa ústavný súd posúdil ako nové podanie. Pretože však nespĺňalo náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o

konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby svoje podanie v určenej lehote doplnil, s tým, že v opačnom prípade ústavný súd jeho sťažnosť odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ svoje podanie doplnil. Z doplnenia podania vyplýva, že ide o sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Ďalej zo sťažnosti vyplýva, že o jeho odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Prešove ešte nebolo rozhodnuté. To znamená, že o odvolaní sťažovateľa sa koná, resp. bude konať. Podľa § 254 ods. 1 Trestného poriadku v rámci odvolacieho konania preskúmava odvolací súd zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým možno podať odvolanie, aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané. Vzhľadom na viazanosť sudcu pri výkone svojej funkcie podľa čl. 144 ods. 1 ústavy aj medzinárodnými zmluvami sa tieto právne prostriedky (opravné prostriedky uplatniteľné v trestnom, občianskom alebo inom konaní) považujú za účinné prostriedky nápravy (ochrany) porušenia ľudských práv a základných slobôd obsiahnutých v týchto zmluvách.

Podľa štandardnej judikatúry ústavného súdu ústavný súd nemá právomoc konať o porušení základných práv vtedy, ak ochranu zabezpečujú všeobecnú súdy v odvolacom konaní proti rozsudku prvostupňového súdu prijatého v trestnej veci (I. ÚS 1/97).

Na základe vyššie uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

V doplnení svojej sťažnosti sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Vzhľadom na výrok rozhodnutia bolo už bez právneho významu zaoberať sa touto požiadavkou sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. apríla 2003